

НАЦРТ ЗАКОНА
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊУ

Члан 1.

У Закону о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 108/13 и 142/14), у члану 2. тачка 28) речи: „(„Службени лист ФНРЈ”, број 9/47)” замењују се речима: „(„Службени гласник НРС”, бр. 9/47 и 58/54)”.

Члан 2.

У члану 3. после тачке 2) додаје се тачка 2а) која гласи:

„2а) под „одузетим предузећем“ подразумева се ортачко друштво, командитно друштво, друштво са ограниченом одговорношћу, акционарско друштво и други одговарајући облик организовања привредне делатности, које је по важећим прописима у време одузимања било у обавези да сачињава завршни рачун са билансом активе и пасиве, а које је одузето по прописима из члана 2. овог закона;”.

У тачки 9) речи: „и новца” бришу се.

Тачка 13) брише се.

Тачка 14) мења се и гласи:

„14) појмови: грађевинско земљиште и врсте грађевинског земљишта (изграђено, неизграђено и др.) објекат, зграда, економски објекат, грађење, реконструкција, доградња, адаптација и санација, и други грађевински појмови из ове области тумаче се и примењују у складу са прописима који уређују планирање, изградњу објеката и грађевинско земљиште.”.

Члан 3.

У члану 5. став 1. тачка 5) после речи: „условом” додају се речи: „постојања дипломатског или законског ”.

Члан 4.

У члану 15. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Уколико се враћа део имовине, враћа се у сусвојину.”

Члан 5.

У члану 18. став 1. тачка 5) реч: „имовини” замењује се речју: „својини”.

Тачка 7) брише се.

У тачки 9) речи: „имовина или капитал” замењују се речју: „својина”.

У тачки 10) реч: „имовину” замењује се речју: „својину”.

Члан 6.

У члану 20. став 1. реч: „извршности” замењује се речју: „коначности”.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Изузетно, за непокретности намењене за смештај страних дипломатско-конзуларних представништва, војних и трговинских представништва и

представника при дипломатско-конзуларним представништвима наставља се закуп са новим власницима до десет година, с тим што се бивши власник и купац могу и друкчије споразумети.”

У досадашњем ставу 3. који постаје став 4. речи: „и 2.” замењују се речима: „до 3.”

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 7.

Члан 22. мења се и гласи:

„Члан 22.

Предмет враћања, у смислу овог закона, јесте грађевинско земљиште у јавној својини Републике Србије, аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, као и грађевинско земљиште у државној, друштвеној односно задружној својини.

Не враћа се изграђено грађевинско земљиште, ако овим законом за поједине случајеве није друкчије одређено.

Изузетно од става 2. овог члана може се вратити део изграђеног грађевинског земљишта, осим дела испод објекта и дела који служи за редовну употребу тог објекта, уколико се на преосталом делу катастарске парцеле могу формирати једна или више грађевинских парцела, а све у смислу прописа којим се уређује просторно планирање, изградња и грађевинско земљиште.

Не враћа се грађевинско земљиште на коме се, у складу са овим законом, налазе јавне површине, или је планским документом, важећим на дан ступања на снагу овог закона, предвиђена изградња објеката јавне намене, у складу са прописима који уређују просторно планирање, изградњу и грађевинско земљиште, као ни грађевинско земљиште на коме су изграђени објекти који нису предмет враћања у природном облику у складу са чланом 18. овог закона, као ни неизграђено грађевинско земљиште за које у складу са прописима који уређују просторно планирање, изградњу и грађевинско земљиште постоји правноснажно решење о локацијској дозволи у време ступања на снагу овог закона.

Не враћа се неизграђено грађевинско земљиште на коме је планским документом важећим на дан ступања на снагу овог закона предвиђена изградња објекта у функцији реализације пројекта економског развоја, објекта који је намењен за социјално становање, у складу са прописима који уређују социјално становање и станове у складу са Уредбом о мерама подршке грађевинској индустрији кроз субвенционисање камате по кредитима за финансирање стамбене изградње у 2010. години („Службени гласник РС”, број 4/10), када је инвеститор изградње тих станова Република Србија, у складу са Уредбом о условима и начину под којима локална самоуправа може да отуђи или да у закуп грађевинско земљиште по цени, мањој од тржишне цене, односно закупнине или без накнаде („Службени гласник РС”, бр. 13/10 и 54/11), под условом да у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона обвезник враћања тог земљишта достави Влади попис катастарских парцела тог грађевинског земљишта и Влада својим актом у року од 60 дана од дана достављања захтева изврши верификацију катастарских парцела за ове намене.

Изузетно од става 5. овог члана, враћа се неизграђено грађевинско земљиште у случају када је након ступања на снагу закона изменом планског акта брисана намена земљишта из става 5. овог члана.

Не враћа се грађевинско земљиште на коме је изграђен објекат сталног карактера у складу са законом, а на том земљишту није извршено претварање права коришћења у право својине у складу са чланом 101. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/09,81/09-исправка,64/10-УС и 24/11- у даљем тексту:Закон о планирању и изградњи).”

Члан 8.

У члану 23. став 2. мења се и гласи:

„Власник објекта или власник на посебном физичком делу зграде, без обзира на време изградње објекта, који је у време подржављења био власник на грађевинском земљишту на коме је тај објекат изграђен, остварује право својине, односно сусвојине на том грађевинском земљишту.”

Став 3. мења се и гласи:

„Бившем власнику који је носилац права коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту у државној својини, грађевинско земљиште се враћа у својину.”

Члан 9.

Члан 24. мења се и гласи:

„Члан 24.

Бившем власнику враћа се право својине на пољопривредном и шумском земљишту и шумама, одузетим применом прописа из члана 2. овог закона.

Ако је одређено некомасирано државно пољопривредно земљиште земљиште које је предмет захтева бившег власника у функцији обезбеђивања стратешких инвестиција у републици србији, бившем власнику се може вратити и друго одговарајуће пољопривредно земљиште на подручју истог управног округа.

Уколико је одузето пољопривредно земљиште било предмет комасације, односно арондације бившим власницима вратиће се комасирано, односно арондирано земљиште на подручју катастарске општине на којој је спроведена комасација, односно арондација, односно на комасираном подручју катастарске општине на подручју исте јединице локалне самоуправе у којој има земљишта за враћање у натури.

Ако нема расположивог земљишта на подручју исте јединице локалне самоуправе, бившим власницима ће се вратити земљиште које је било предмет комасације, на подручју суседне јединице локалне самоуправе.

Ако нема расположивог земљишта на подручјима из става 4. овог члана, бившим власницима ће се вратити земљиште на подручју катастарске општине у истом округу, у којој је спроведена комасација.

На враћање пољопривредног земљишта које је било предмет комасације, односно арондације, у смислу овог члана, сходно ће се примењивати критеријуми утврђени тачком 1. (Рачунање обрачунског фактора „Ф” за прелазак са једне на другу катастарску класу код враћања земљишта) и тачком 3. (Свођење површина

парцела различитих катастарских класа на површину прве катастарске класе њива са рекапитулацијом стања у исказу идентификације) у оквиру главе II (Обрада података и рачунање елемената за пренос враћених парцела на терен) Техничког упутства за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа („службени гласник РС” бр. 41/91, 44/91, 4/92, 8/97 и 103/03), ако нису у супротности са одредбама овог закона.”

Члан 10.

Члан 25. мења се и гласи:

„Члан 25.

Не враћа се право својине на пољопривредном и шумском земљишту ако је, на дан ступања на снагу овог закона:

1) на катастарској парцели изграђена зграда или економски објекат који су у функцији на дан ступања на снагу овог закона, она површина катастарске парцеле која служи за редовну употребу објеката;

2) земљиште у друштвеној, односно задружној својини стечено теретним правним послом.

Ближи критеријуми за утврђивање површине земљишта које се не враћа у смислу става 1. тачка 1) овог члана, утврдиће се актом Владе.”

Члан 11.

У називу члана 26. речи: „Право коришћења” замењују се речју: „Коришћење”.

У члану 26. реч: „извршности” замењује се речју: „коначности”.

Члан 12.

У члану 28. став 1. мења се и гласи:

„У случају када су одузете непокретности које су биле у власништву подржављеног предузећа, бившем власнику предузећа, односно његовим законским наследницима, враћају се у својину непокретности које су биле у својини подржављеног предузећа у сразмери са уделом у власништву које је бивши власник предузећа имао у подржављеном предузећу у моменту одузимања.”

У ставу 2. речи: „из става 1. овог члана” бришу се.

Члан 13.

Члан 34. мења се и гласи:

„Члан 34.

За одузета предузећа, основица обештећења је вредност чисте активе (укупна актива умањена за обавезе), валоризоване на основу паритета динара према америчком долару на дан одузимања и паритета динара према америчком долару на

дан утврђивања основице, при чему се узима у обзир просечно повећање доларских проивођачких цена у том периоду.

Вредност чисте активе одузетог предузећа из става 1. овог члана утврђује се на основу биланса који је сачињен на основу прописа важећег у време одузимања, а којим је утврђена вредност активе и обавеза са стањем на дан одузимања или са последњим стањем које претходи дану одузимања.

Уколико је одузето предузеће било предмет ликвидације по прописима из члана 2. овог закона, вредност се утврђује на основу биланса предвиђеног тим прописима.

Уколико за одузета предузећа није од стране подносиоца захтева достављен биланс из ст. 2. и 3. овог члана, нити се исти може службено прибавити из надлежних архива, основица обештећења је вредност последњег регистрованог основног капитала, односно главнице у односу на дан одузимања, валоризованог на начин из става 1. овог члана.

Изузетно, уколико се вредност основице обештећења не може утврдити на начин из ст. 2. до 4. овог члана, вредност основице ће се утврдити у висини вредности утврђене у акту о одузимању, записника о преузимању предузећа и других исправа државних органа, валоризоване на начин из става 1. овог члана.

За одузето предузеће које има сувласнике, вредност предмета обештећења дели се на сувласнике сразмерно учешћу у власништву на том предузећу.

У случају одузимања акција, односно удела једног или више сувласника предузећа, сматра се да је, у смислу овог закона, одузет део предузећа, па се вредност предмета враћања утврђује сходном применом става 6. овог члана.

Начин и методологију утврђивања вредности одузетог предузећа, односно дела предузећа, као и начин утврђивања просечног повећања доларских проивођачких цена, ближе ће се уредити актом владе.

У случају остваривања права на враћање, односно обештећење непокретности које су биле у својини подржављеног предузећа у складу са одредбама члана 28. став 1. овог закона, бивши власник, односно његови законски наследници, немају право на обештећење за одузето предузеће у складу са одредбама овог члана.”

Члан 14.

У члану 38. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Уколико је по одредбама овог закона дошло до успостављања сусвојине корисника и обвезника враћања, трошкове развргнућа сувласничке заједнице сноси корисник.”

Члан 15.

У члану 45. реч: „легализације” брише се.

Члан 16.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

